

WIJKGERICHT WERKEN

Etten-Leur doet het gewoon

Etten-Leur, februari 2011

Inhoudsopgave notitie wijkgericht werken

0. Samenvatting/publieksversie

DEEL 1: de hoofdlijnen

1. Etten-Leur doet het gewoon
2. Iedereen doet mee
3. Wie doen er zeker mee
4. Spelregels

DEEL 2: wat merken bewoners ervan

1. De agenda voor de wijken
2. Wat moeten bewoners weten
3. Wat gaan bewoners merken
4. Inzet wijkverenigingen en bewoners
5. Borging via prestatieafspraken
6. Communicatie

0. Samenvatting/publieksversie notitie wijkgericht werken 2011

NOG TE MAKEN

DEEL 1:

Wijkgericht werken (de hoofdlijnen)

1. Etten-Leur doet het gewoon

Van buurtbeheer naar wijkgericht werken

Velen kennen het buurtbeheer. Het is een vooral door de gemeente gebruikte methode om met en over de wijken te communiceren. Evaluaties en burgerpeilingen van de laatste vijf jaren laten zien dat buurtbeheer redelijk is ingeburgerd. Vooral fysiek is veel bereikt. Het sociale aspect krijgt de laatste jaren meer aandacht. Na de vaststelling eind 2006 van het gemeentelijke 'Masterplan, visie op wijkontwikkeling' heeft de gemeente met ontwikkelingsplannen een stap gezet om te komen tot het zogeheten wijkgericht werken. Op zich is deze manier van werken niet nieuw. Wel nieuw is dat de plannen worden gemaakt in samenspraak met bewoners. Dat bewoners zelfs worden gevraagd het initiatief te nemen. Per slot van rekening wonen zij er en willen we dat ze er ook zo lang mogelijk met plezier blijven wonen. Als geen ander kunnen bewoners duidelijk maken wat ze belangrijk vinden. Dat blijkt misschien niet altijd uit opkomsten bij informatiebijeenkomsten. Maar wanneer onderwerpen dichterbij huis spelen laten bewoners hun stem luid en duidelijk horen.

Behalve de gemeente zijn inmiddels ook wijkpartners als Woonstichting Etten-Leur en Surplus Welzijn ervan doordrongen dat bewoners onze belangrijkste klanten zijn. Reden om tot een gemeenschappelijke visie en werkwijze te komen om die klanten antwoord te geven op vragen die ze ons stellen. Het is voor de goede orde niet 'U vraagt en wij draaien'. Bewoners zullen zelf ook nadrukkelijk een bijdrage moeten leveren. Maatschappelijk en financieel zijn tijden veranderd.

Visie: samenhang en samenwerken

Het wijkgerichte werken biedt ons de kans om tot een meer samenhangend integraal beleid en de uitvoering ervan te komen. De werkwijze past uitstekend bij de ambitie om processen steeds beter af te stemmen, intern en extern. Het feit dat inmiddels enkele van onze partners het wijkgericht werken hebben omarmd, zien wij als een zeer gezonde basis om op de ingeslagen weg door te gaan. Wij investeren in onze mensen en via hen in de contacten met onze bewoners. We maken afspraken wie wat het beste doet. Iedereen moet weten bij wie kan wordt aangeklopt voor zaken die in wijken spelen. Iedereen heeft recht op een snel en duidelijk antwoord. En nee is ook een antwoord.

Er komt organisatorisch het een en ander bij kijken om alle neuzen dezelfde richting op te laten wijzen. Wij hebben er vertrouwen in dat er een nieuwe manier van werken ontstaat, waarvan zowel binnen als buiten de gemeente iedereen ziet dat afspraken worden nagekomen en er resultaten worden geboekt. Ons streven is daarbij wel om het allemaal zo te organiseren dat we het geld dat beschikbaar is bij alle partijen zo efficiënt en effectief mogelijk inzetten.

Wat is een wijk?

We hebben voor deze notitie in beginsel de huidige wijkindeling, dus 13 wijken inclusief het buitengebied voor ogen (zie bijlage ...). Het begrip 'wijk' kent echter verschillende dimensies. Centraal staat dat er zaken spelen die bewoners direct aangaan of raken. Soms spelen zaken in meerdere wijken. De aanpak of oplossing mag dan niet afhankelijk worden gesteld van administratieve grenzen. Denk aan verkeersstructuren en onderwerpen als vergrijzing van de bevolking.

In de regel is de betrokkenheid van bewoners vooral gericht op zaken die spelen op buurt- en straatniveau. Op dat niveau zullen we het wijkgericht werken ook zo veel als mogelijk insteken. Een wijk wordt in eerste instantie bepaald door de beleving van de inwoner. In tweede instantie door de reikwijdte van het onderwerp/thema. Voor administratieve doeleinden hanteert de gemeente een wijkindeling.

2. Iedereen doet mee

2.1 Wmo (doel)

Een belangrijke reden om in te zetten op wijkgericht werken ligt in prestatieveld 1 van de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo). De Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) legt sterk de nadruk op participatie “meedoen” en het eerste prestatieveld behelst “het bevorderen van de sociale samenhang in en de leefbaarheid van dorpen, wijken en buurten”.

Uit projecten in andere gemeenten blijkt dat de “wijkenvalshoek” kansen biedt voor gemeenten en de lokale partners om kwetsbare bewoners beter te laten “meedoen” in de buurt en actief bewonerschap te stimuleren. In de praktijk betekent dit dat het eerste prestatieveld wordt gekoppeld aan andere prestatievelden die onder andere betrekking hebben op advies en informatie, zorg, jeugd, vrijwillige inzet, mantelzorg.

Leefbaarheid laat zich definiëren als: het wonen in een prettige en veilige omgeving, met de mogelijkheid om (thuis of in de buurt) gebruik te maken van (eenvoudige) zorg, welzijns- en gemaksdiensten. Dit klinkt simpel, maar het vraagt een omslag in de aanpak: van aanbod naar vraag en van categoriaal naar gebiedsgericht.

Wat willen we onder andere bereiken:

- een goede toegankelijke – aanpasbare of aangepaste – woning,
- betaalbare en bereikbare haal- en brengdiensten en
- een veilige, toegankelijke openbare ruimte.

Het gaat niet alleen om de fysieke component “schoon”, heel en veilig” maar vooral om de sociale dimensies van leefbaarheid:

- om onderling contact, hulp en samen zaken aanpakken
- om alle bewoners en in het bijzonder kwetsbare bewoners
- (vooral) om wat bewoners zelf willen en kunnen om de leefbaarheid van de woonwijk te verbeteren.

Meedoen zoals de Wmo het bedoelt, gaat verder dan informeren en raadplegen van bewoners. Bewoners, maar ook organisaties, professionals en instellingen die de belangen van bewoners behartigen, moeten wensen en zelfs een voorstel voor beleid kenbaar kunnen maken. Wij zullen alle mogelijkheden en beschikbare middelen aangrijpen om bewoners zover te krijgen dat zij of hun organisaties dit gaan doen.

Door de wijkgerichte aanpak ontstaat een scherp beeld welke vraag er bestaat vanuit de bewoners en welk aanbod en diensten de partners daar hebben. Samen moet worden gekeken hoe vraag en aanbod bij elkaar gebracht kunnen worden en hoe ontbrekende zaken kunnen worden ingevuld. Daarbij gaat het niet zozeer om de inbreng van de professionals, maar om de inzet van de bewoners zelf. Een leefbare woonomgeving heeft geen vast format. Deze wordt bepaald door de inwoners zelf. De uitdaging is om aansluiting te vinden bij initiatieven van bewoners, of dergelijke initiatieven te stimuleren, om ervoor te zorgen dat de voorzieningen in de wijk optimaal aansluiten bij de wensen en behoeften van de bewoners.

2.2 Burgerparticipatie (middel)

Vormen van burgerparticipatie zijn een middel om met elkaar beleid of initiatieven te ontwikkelen en uit te voeren. De gemeente heeft een aantal uitgangspunten geformuleerd om de burgerparticipatie goed uit te voeren. Daarbij is het belangrijk dat de gemeente voldoende informatie geeft aan deelnemers, voldoende mogelijkheden biedt om mee te praten en voldoende uitlegt wat er met de ingebrachte mening van deelnemers is gebeurd.

Het is voor veel beleidsterreinen en het buurtbeheer standaard dat gewerkt wordt met allerlei vormen van burgerparticipatie. De interactie bleef daarbij vooralsnog beperkt. Met de ontwikkeling van wijkplannen is de afgelopen jaren een meer integrale vorm van participatie, specifiek gebaseerd op interactie aan toegevoegd. Nadrukkelijk wordt de mogelijkheid geboden aan bewoners om zelf aan te geven wat ze belangrijk vinden en wat ze voor inbreng willen hebben.

De tevredenheid van inwoners over de burgerparticipatie van de gemeente wordt periodiek gemeten. Aan de hand daarvan wordt de nota burgerparticipatie geactualiseerd. Dit gebeurt elke drie tot vier jaar. In de tussentijd staat de ontwikkeling van burgerparticipatie niet stil. In de praktijk worden ingezette instrumenten en werkvormen aangepast aan de hand van evaluatie van beleid en de wijkontwikkelingsplannen in het bijzonder. Uit evaluatie blijkt dat het beter kan. Hiervoor is de komende jaren dus extra aandacht.

Burgerpeiling 2010

In 2010 is het onderzoek naar de tevredenheid van inwoners over burgerparticipatie herhaald. In dit onderzoek is ook specifiek gevraagd naar onderwerpen over buurtbeheer.

Daaruit blijkt dat inwoners zich medeverantwoordelijk voelen voor de eigen straat, en minder voor de eigen buurt en Etten-Leur in het geheel. Vergeleken met het voorgaande onderzoek uit 2007 is het gevoel van medeverantwoordelijkheid in zijn geheel iets gedaald.

Acht op de tien inwoners vindt het wel belangrijk om zelf invloed te hebben als het hun buurt betreft. Vergeleken met 2007 zijn er nu meer inwoners die geen invloed willen uitoefenen.

Men is vergeleken met 2007 gemiddeld genomen iets meer tevreden over de informatievoorziening en inspraakmogelijkheden door de gemeente, maar men is nog steeds ontevreden over de mate waarin de gemeente rekening houdt met hun mening. Wat de bewoners betreft moet de gemeente vaker naar hun mening vragen en daar meer rekening mee houden.

De meeste inwoners kennen of hebben wel eens gehoord van hun wijk- of buurtvereniging. Per wijk zijn hier verschillen te zien. Bij vier op de tien is een aantal adviesraden bekend (met name senioren- of sportraad).

In 2010 geven meer inwoners aan bereid te zijn om mee te werken aan activiteiten en projecten om de buurt te verbeteren. Gemiddeld 27% geeft aan het afgelopen jaar actief te zijn geweest in de buurt. Er zijn wel verschillen per wijk en jongeren tot 30 jaar zijn het minst actief.

De uitkomsten van de burgerpeiling 2010 geven een duidelijk signaal dat participatie op de goede weg is, maar het kan beter. Een onderwerp om in het kader van het wijkgericht werken een prominente plaats te geven.

Raadsprogramma 2010-2014: nog meer inzetten op participatie

In het huidige raadsprogramma staat dat er in deze bestuursperiode in iedere wijk in ieder geval één maal een voorlichtingsbijeenkomst verzorgd wordt. Daar komen de actuele onderwerpen aan de orde die spelen in de wijk. De raad heeft ook het standpunt ingenomen dat als bewoners vragen om extra voorlichting, daarop moet worden ingespeeld. Daaraan zullen wij in praktische zin invulling geven via het communicatie- en participatiebeleid. In alle beleidmatige stukken en ontwikkelingen die relevant zijn voor wijkbewoners en (afspraken met) onze wijkpartners nadrukkelijk ruimte te reserveren voor de communicatie(paragraaf) en vooral de wijze waarop participatie bij voorkeur dient plaats te vinden.

Samen met de bewoners en partners moet telkens worden bekeken wat de beste vorm van participatie zou kunnen zijn. Openheid en vertrouwen zijn daarbij sleutelbegrippen. Voorafgaand aan een project of traject moet door alle mogelijke deelnemers gepraat worden over de verschillende belangen, de mate van mogelijke invloed, de bereidheid van de verschillende deelnemers en de te kiezen vorm van participatie.

Burgerparticipatie gaat niet alleen over initiatieven van de gemeente, maar ook over het ruimte geven aan en ondersteunen van bewoners die zelf met ideeën en initiatieven komen.

Conclusie:

De gemeente en een aantal partners willen in en met de wijken en vooral met de bewoners aan de slag. We willen de bewoners de komende jaren (nog) meer betrekken bij hun wijk. Dat doen we door regelmatig met ze in gesprek te gaan over wat er NU leeft en wat er STRAKS nodig is. We bieden waar mogelijk ruimte voor bewonersinitiatief. We laten graag snelle successen zien, maar nemen ook tijd om goed na te denken over bepaalde ontwikkelingen. Daarbij betrekken we bewoners en partners. Met de partners maken we op basis van een duidelijke (wijk)agenda afspraken over (gebundelde) inzet van middelen. Per slot van rekening kunnen we het geld maar één keer uitgeven en dat willen we zo efficiënt mogelijk doen.

3. Wie doen er mee

In de dagelijkse praktijk hebben bewoners en/of hun belangenorganisaties meestal te maken met verschillende organisaties. We stellen de spelers kort voor.

Wijkbewoners

Om hen draait het vooral bij het wijkgerichte werken. Zij wonen en werken in de wijken. Zij willen zich veilig voelen en hebben er behoefte aan dat hun woonomgeving heel en schoon is. Zij zijn over het algemeen prima in staat om op te komen voor hun belangen. Soms hebben ze daar ondersteuning bij nodig. Die vinden ze in de regel bij een wijkvereniging en het opbouwwerk. Gemeente en Woonstichting maken afspraken met deze spelers over inzet en te bereiken resultaten. Daarin hebben de bewoners nadrukkelijk zelf de taak om aan te geven wat ze zelf kunnen en hoe ze elkaar kunnen en willen ondersteunen.

Gemeente

De gemeente is er als gemeenteraad, college en als ambtelijke organisatie. Ieder is aanspreekbaar en komt op gezette tijden naar de bewoners toe. Behalve informeren over alles wat de wijk aan gaat, wil de gemeente bewoners ook nadrukkelijk betrekken bij het wel en wee. Dat gebeurt bijvoorbeeld vanuit kaders van Wmo en burgerparticipatie. Voor iedere wijk zijn er binnen de gemeente twee zichtbare aanspreekpunten, de wijkwethouder en de wijkmanager. De wijkwethouder is namens het college de vooruitgeschoven persoon die op de hoogte is van wat er speelt en leeft in wijken. De wijkwethouder is bestuurlijk verantwoordelijk voor het maken en uitwerken van wijkontwikkelingsplannen en andere praktische zaken die in wijken spelen en op de (wijk)agenda komen. De wijkmanager is de eerste gemeentelijke contactpersoon voor (clusters van) wijken die intern alle vastgelegde acties en afspraken bewaakt en extern afstemt met de (wijk)partners.

Verhuurders

WEL is hiervan de meest bekende en de meest actief betrokkene. WEL zet in beginsel vooral in op zaken die in het belang zijn van haar huurders. WEL doet dat vanuit haar eigen beleid en verantwoordelijkheid. WEL draagt op een actieve wijze bij aan het maken en uitvoeren van ontwikkelingsplannen en meer dagelijkse acties waar de wijken om vragen. WEL biedt bewoners en organisaties ook de gelegenheid om rechtstreeks bij haar aan te kloppen met ideeën. Daarbij geldt dat bewoners altijd een eigen bijdrage zullen moeten leveren. Andere sociale en particuliere verhuurders worden nadrukkelijk en zo nodig via hun huurders actief betrokken bij ontwikkelingen in wijken.

Welzijnsinstellingen

Surplus is hiervan nu het meest actief op diverse onderdelen. Surplus heeft als welzijnsorganisatie een flink aantal taken als het om wijkgericht werken gaat. De taken vloeien voort uit de prestatieafspraken die ze jaarlijks met de gemeente en WEL maakt. Een belangrijke rol is weggelegd voor het opbouwwerk. Die is er voor de bewoners om te ondersteunen. Bewoners krijgen verder sociaal-culturele activiteiten aangeboden. Per slot van rekening gaat het ook om hun klanten en belangen in de wijken.

Politie

Bewoners vinden het belangrijk om te weten wie hun wijkagent is. In enkele wijken heeft de politie gekozen voor het uitrollen van een zogeheten wijkcontactmoment. Daar kunnen bewoners met vragen naartoe. Daar zijn dan ook vertegenwoordigers van de gemeente, WEL en Surplus. Via twitter zijn de wijkagenten tegenwoordig ook te volgen. Ze maken hun werk daarmee inzichtelijk en zijn op deze wijze ook gemakkelijk te benaderen.

Wijkverenigingen

Al vele jaren een vaste gesprekspartner in bijna alle wijken voor alles wat daar speelt.

Andere partners

Er zijn ook andere partijen actief in de wijken. Bewoners doen vaak dagelijks een beroep op hun inzet. Denk bijvoorbeeld aan het onderwijs en de zorg, maar ook winkeliers. Deze partijen worden standaard betrokken bij het opstellen van ontwikkelingsplannen. Wij voorzien de komende jaren dat dankzij het wijkgericht werken het sociale netwerk alleen nog maar groter zal worden. Doelstelling daarbij is dat het speelveld overzichtelijk blijft en de lijnen kort zijn.

4. Spelregels

De wijze waarop we vanaf nu met het wijkgericht werken aan de slag willen gaan vraagt om enkele spelregels.

4.1 Algemene uitgangspunten

1. De strategische keuzes worden in samenspel met bewoners ontwikkeld en daarmee worden bewoners beschouwd als gelijkwaardige co-maker van wijkleefbaarheid. Gemeente en partners zijn wel belangrijke spelbepalers, omdat zij veelal de middelen beschikbaar stellen.
2. Wijkontwikkeling gaat uit van een interactieve aanpak. Uitgangspunt is dat de gemeente de regie voert. Maar niet per se alleen en altijd. Draagvlak voor wijkontwikkeling ontstaat wanneer met bewoners en instellingen voorstellen, plannen en besluiten voor en over de wijk worden genomen.
3. De wijk wordt beschouwd als het niveau waar de match plaats vindt tussen stedelijk beleid, de voorzieningen en de specifieke behoeften van bewoners. Niet alles kan op wijkniveau worden georganiseerd of het is niet logisch of efficiënt om het te willen.
4. Nadruk ligt bij wijkontwikkeling en (dagelijks) wijkbeheer. Op zoek naar een combinatie van 'eerst de dagelijkse problemen in de straat/buurt oplossen en vooruit kijken naar kansrijke ontwikkelingen in de wijk'.
5. Wijkontwikkeling vergt een goed samenspel van het politieke (algemeen en dagelijks bestuur), het professionele (ambtenaren en instellingen) en het publieke domein (bewoners en belangenorganisaties).
6. Wijkontwikkeling is een sturingsinstrument voor sociale kwaliteit en leefbaarheid. We hebben het steeds over heldere doelen, die vooral bijdragen aan verbetering van de leefbaarheid en sociale samenhang (o.a. sociale veiligheid, werkloosheid, black spots, etc. Deze doelen staan in het WOP (WijkOntwikkelPlan) respectievelijk ontstaan bij de uitwerking ervan via de wijkagenda.

4.2 Specifieke uitgangspunten

Behalve de algemene uitgangspunten en de eerder genoemde kaders Wmo en Burgerparticipatie hanteert de gemeente voor het wijkgericht werken ook een aantal meer specifieke uitgangspunten.

Gesprekspartners op maat

In de nota burgerparticipatie staat nadrukkelijk dat per onderwerp gekeken moet worden wie de belanghebbenden zijn en op welke interactieve wijze dit onderwerp het beste opgepakt kan worden. Deelnemers en werkvormen zijn afhankelijk van allerlei factoren. Omvang van het onderwerp, ruimte voor beïnvloeding, motivatie van de deelnemers, aantal betrokkenen, schaalgrootte, etc. Daarom spreken we binnen het wijkgericht werken over gesprekspartners op maat.

Wat betreft de wijkverenigingen stellen we vast dat niet iedere wijk een wijkvereniging heeft. Bovendien zijn vrijwel alle wijkverenigingen anders georganiseerd. Zolang mede dankzij de inzet van wijkverenigingen resultaten worden geboekt, kunnen zij een actieve bijdrage leveren aan het wijkgerichte werken. We zullen ze daarbij waar nodig (laten) ondersteunen. Ook willen we nieuwe

communicatieve wegen inslaan om zoveel mogelijk bewoners van wijken te bereiken en te betrekken. Hierover meer in deel 2.

Afspraak is afspraak

Wijkgericht werken gaat uit van 'afspraak is afspraak'. Wat kan en moet gebeuren en het mag voor niemand onduidelijk zijn wat er gebeurt, wie het doet en wanneer het gebeurt.

Er zijn drie 'smaken':

"Nu"

Dit zijn snelle successen die direct zichtbaar zijn. Het gaat vaak om fysieke ingrepen in de openbare ruimte. Deze maatregelen kunnen direct vanuit de interne organisatie worden uitgezet om op zeer korte termijn uit te voeren.

"Ooit"

Dit zijn goede ideeën of initiatieven die niet direct uitgevoerd kunnen worden. Dit kan te maken hebben met het ontbreken van budget of capaciteit of het ontbreken van beleid of besluiten. Het is van belang om helder te antwoorden op deze initiatieven en vragen en duidelijkheid te geven over de randvoorwaarden (waar is de uitvoering afhankelijk van?) en de afhandelingstermijn (wanneer zijn die randvoorwaarden geregeld en kan definitief antwoord worden gegeven?). Het antwoord moet zo concreet mogelijk zijn en er moet aandacht zijn voor goede motivatie en regelmatige communicatie over de voortgang.

"Nooit"

Dit zijn ideeën of initiatieven die niet worden uitgevoerd. Reden daarvoor kan bijvoorbeeld zijn omdat het te duur is of strijdig is met het algemeen belang (bijv. veiligheid) of onvoldoende draagvlak heeft in de wijk. De motivatie voor het antwoord moet in ieder geval duidelijk en helder zijn.

Financiële ondersteuning

De financiële ondersteuning vanuit de gemeente voor zaken die spelen in wijken wordt anders georganiseerd. Het zal geen automatisme meer zijn dat iedere wijk op basis van bijvoorbeeld het aantal inwoners een bedrag krijgt. Voor wijken geldt dat ze middelen kunnen krijgen als ze daarvoor minimaal als tegenprestatie ervoor zorgen dat bewoners mee gaan doen en bij voorkeur zelf uitvoering geven aan de uitwerking van onderwerpen van WOP/wijkagenda.

Daarbij verwachten wij van onze partners dat ze een nadrukkelijke bijdrage per wijk gaan leveren. Ondersteuning ten behoeve van exploitatie en beheer van gebouwen staat hier vooralsnog los van.

Kaders wel praktisch en flexibel hanteren

Voor het wijkgericht werken is het van belang dat kaders 'voortdurend mee ademen'. De kaders mogen niet voor een te strak keurslijf zorgen. Overigens geldt daarbij wel het uitgangspunt dat bestaande kaders niet zonder aanleiding zullen worden aangepast. Of en hoe kaders moeten mee ademen is steeds aan de gemeenteraad respectievelijk het college in overleg met zijn partners. Alle partijen laten zich bij de praktische toets van en aan kaders leiden door het (beoogde) maatschappelijk effect en rendement.

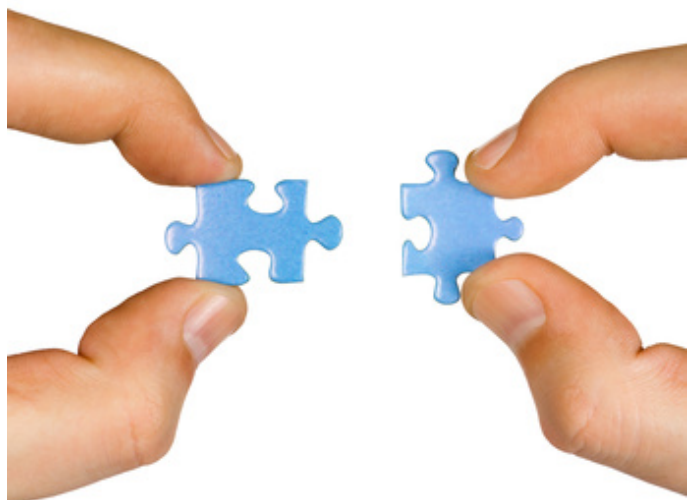
DEEL 2:

Wat merken bewoners van wijkgericht werken
(wie doet wat)

1. De agenda voor de wijken

De gemeente, met de raad en het college voorop, gaat jaarlijks op verschillende momenten en manieren in gesprek met bewoners van wijken. Bewoners worden dan geïnformeerd over alles wat er speelt. Bedoeling van deze momenten is ook om scherp te krijgen wat er leeft onder de mensen. Daarbij worden bewoners zelf nadrukkelijk uitgenodigd om na te denken over oplossingen. Behalve de wijkbewoners worden de vaste wijkpartners uitgenodigd en krijgen ook andere partijen die actief zijn in wijken, gelegenheid om hun inbreng te leveren. Zo hebben we het allemaal over hetzelfde en kunnen er heldere afspraken worden gemaakt over 'wie doet wat'.

Alle wijken hebben uiterlijk in 2014 een WijkOntwikkelPlan (WOP). Ieder WOP kent een uitvoeringsprogramma dat jaarlijks wordt geactualiseerd. Iedereen moet daarbij kunnen vaststellen of is gedaan wat is afgesproken. Dat vraagt om heldere communicatie en openheid van zaken. Er is ook voortdurend ruimte om het over de actualiteit te hebben. Dat gebeurt een aantal keer per jaar in alle wijken. Wat opgepakt moet worden komt op de Wijkagenda. De wijkagenda wordt gevolgd door alle partijen en de gemeente beheert het plan en bewaakt de voortgang. In de bijlage staat een voorbeeld van een wijkagenda die steeds onderwerp van gesprek is met bewoners en partners. De agenda is dynamisch en wordt minimaal twee keer per jaar geactualiseerd en vastgesteld. Dan wordt duidelijk of de gemaakte afspraken zijn nagekomen.

Samenvattend:

Het WijkOntwikkelPlan (WOP) omvat alle thema's die de leefbaarheid in een wijk beïnvloeden, zowel sociale als fysieke aspecten. Het WOP geeft de agenda aan voor een termijn van vier jaar.

De Wijkagenda is het actieplan voor een jaar en omvat in ieder geval de acties uit het WOP van dat jaar. Daarnaast komen ook korte termijn acties en afspraken op de wijkagenda. Zo heeft iedereen een duidelijk overzicht over de activiteiten die in het komende jaar in een wijk plaatsvinden, en de taakverdeling (wie doet wat) daarvoor.

Alle betrokken partijen en inwoners kunnen zaken aandragen voor de wijkagenda. Onderwerpen worden alleen toegevoegd als de noodzaak is aangetoond, duidelijk is wie wat doet en er een besluit - van in ieder geval de gemeente - aan ten grondslag ligt. De wijkmanager beheert, actualiseert en bewaakt de wijkagenda. De agenda is leidend voor de werkzaamheden in de wijken voor de gemeente maar ook de andere partners hanteren deze wijkagenda voor hun activiteiten en planning.

1.1. Wat is belangrijk voor bewoners om te weten?

In het volgende overzicht staat beknopt door wie en wanneer er over ontwikkelingen en acties in iedere wijk wordt gesproken.

Wie	Wanneer	Wat gebeurt er mee	Wat verder van belang is
Gemeenteraad	1x per 3 jaar	Input voor WOP-Wijkagenda	Gebeurt onder de noemer 'Vertel het de raad'
College	1x per 3 jaar	Input voor WOP-Wijkagenda, beleid, afspraken e.d.	Actuele informatie over de wijk aan bewoners. Een natuurlijk moment om in gesprek te komen met bewoners over een WOP en wat er nog meer speelt in een wijk.
Wijkwethouder	2x per jaar	Input voor WOP-Wijkagenda	Wijkoverleg waarvoor o.a. bewoners worden uitgenodigd
Wijkpartners	4x per jaar	Bepalen relatie WOP-Wijkagenda en/of bepalen wie 'probleemeigenaar', behandeltraject en communicatie	Wijkcontactmoment voor lopende zaken en ruimte voor bewoners om specifieke zaken aan te dragen

2. De praktijk

De gemeente treedt veelal op als regisseur. Zij bewaakt alle afspraken die met wijkpartners inclusief bewoners worden gemaakt. Voor iedere wijk is een wijkmanager daar het centrale aanspreekpunt voor. Het moet duidelijk zijn waar iedereen de vragen over wijken kan stellen, bij gemeente of andere partners. De wijkmanager heeft hierin een doorverwijfsfunctie. Partners gaan onder andere hierover afspraken maken. Dat is inclusief de afspraak over de wijze en vorm van communicatie met bewoners over hun wijken.

Vanaf 2011 zetten alle partijen de klokken gelijk. Als basis hiervoor brengen de partijen voor alle wijken in kaart wat ze al doen en wat ze nog van plan zijn. Deze informatie wordt vervolgens vertaald in een agenda voor iedere wijk, die bestuurlijk wordt vastgesteld.

2.1 Inzetten op samenhang en pro-actief werken

In de praktijk doen alle partners veel in wijken. Er is vastgesteld dat nogal vaak wordt gereageerd op spontane signalen. Er gaat daardoor heel wat tijd op aan het 'blussen van brandjes'. Er is te weinig aandacht voor wat de werkelijke oorzaak is van bepaalde problemen. Efficiënt wijkgericht werken is alleen mogelijk door het anders aan te pakken. Namelijk door zaken in samenhang te bezien (integraliteit) en meer energie te steken in het voorkomen van brandjes. Partners willen daarin de komende jaren investeren. Het betekent onder andere dat we samen de bewoners opzoeken. Ook achter de voordeur. Dit vroegtijdig signaleren ligt in lijn met de Wmo, waar nu ook wijkgericht invulling aan wordt gegeven. De wijze waarop partners het precies gaan organiseren is in 2011 onderwerp van gesprek en wordt concreet vertaald in prestatieafspraken.

2.2 . Inzet wijkverenigingen en bewoners

Actieve wijkverenigingen zullen nadrukkelijk aan moeten geven wat ze tot hun verantwoordelijkheid rekenen en/of wat specifiek door individuele bewoners opgepakt zal moeten worden. Zij geven ook

aan wat ze van de gemeente en andere partners verwachten. Het is een kwestie van geven en nemen. Dat gaat niet perse alleen om geld, want er zijn onderwerpen waarbij we elkaar ook op een andere wijze kunnen ondersteunen en faciliteren. Denk bijvoorbeeld aan initiatieven als buurtpreventie en buurtbemiddeling. Ook is denkbaar dat de gemeente materiaal beschikbaar stelt waarmee bewoners zelf bepaalde kleine onderhoudswerkzaamheden in de openbare ruimte verrichten. Elders in Nederland al vrij normaal en zelfs prima mogelijk wanneer het financieel passen en meten is. Zie onderstaand kader/artikel.

De wijk is van bewoners: meer ruimte voor eigen inzet en initiatieven

We hebben te maken met bezuinigingen. Dit betekent dat de gemeente maar ook andere organisaties die nu in de wijken actief zijn, minder kunnen doen, taken moeten schrappen en misschien minder in een wijk aanwezig kunnen zijn. De overheid zal meer dan voorheen een beroep doen op eigen initiatieven en inzet van bewoners. 'Een goed georganiseerde voetbalclub met actieve vrijwilligers kan net zo effectief zijn als een professionele welzijnsorganisatie', aldus de Utrechtse wethouder Bosch.

Daarom is het belangrijk dat er (meer) ruimte is voor bewonersinitiatieven. In de wijken gebeurt nog steeds te veel voor in plaats van vanuit de bewoners zelf. De tijd van bezuinigingen biedt in die zin kansen voor verandering. Nu is bijvoorbeeld de tijd om door te pakken met bewonerszelfbeheer. Er zijn goede ervaringen in andere gemeenten met bijvoorbeeld een vouchersysteem dat bewoners zelf inzetten voor activiteiten. Dit vraagt van alle partijen een andere manier van samenwerken, waardoor iedereen zijn talenten en sterke kanten optimaal moet kunnen inzetten.

2.3. Borging via prestatieafspraken

De basis voor een methode van wijkgericht werken moet worden geborgd in de vorm van heldere prestatieafspraken tussen diverse partijen. Afspraken waarin voor iedereen duidelijk te lezen moet zijn 'wat, waarom, wanneer, hoe en door wie'.

Partijen zijn voortdurend aanspreekbaar op deze punten en leggen verantwoording af aan elkaar en aan de samenleving van Etten-Leur.

2.4. Communicatie: de rode draad

Voor het wijkgerichte werken is communicatie wezenlijk. Uitgangspunt bij de communicatie is 'actief, helder en compleet'. Voor bewoners telt vaak maar één ding: "Waar kan ik terecht met mijn vraag of klacht en wanneer is het afgehandeld". De gemeente is

Wijkgericht werken: Etten-Leur doet

- Voorpagina
- Wikileaks
- Algemeen ▾
- Binnenland
- Buitenland
- Politiek
- Economie
- Sport
- Tech ▶
- Achterklap
- Opmerkelijk
- Beurs
- Wetenschap
- Cultuur en Media ▶
- Werk en Privé
- Gezondheid
- Lifestyle
- Auto
- Column
- Weer
- Verkeer
- NUblog
- NUzakelijk
- NUsport
- NUjij
- NUfoto
- NU&Toen
- NUlive
- ZIE
- NUbijlage
- NUwerk
- Hier
- NUtgids
- NUreizen

tip de redactie | mobiel

Zo 5 december 2010. Het laatste nieuws het eerst op nu.nl

Algemeen / Binnenland

Burgers krijgen meer verantwoordelijkheid

Uitgegeven: 5 december 2010 14:06

Laatst gewijzigd: 5 december 2010 14:05

DEN HAAG - Veruit de meeste gemeenten in Nederland leggen de komende jaren veel meer verantwoordelijkheid bij hun burgers.

Ze kijken niet alleen naar wat zij hun inwoners kunnen aanbieden, maar vooral wat die burger zelf wil doen.

"Dat moet je niet negatief zien. Mensen willen in deze moderne samenleving zaken veel meer zelf opknappen dan vroeger", aldus een woordvoerder van de Vereniging Nederlandse

Gemeenten (VNG).

Als voorbeeld geeft hij een vuil plantsoen waar burgers bij de gemeente over klagen. "In plaats dat de gemeente dat opruimt, zou je mensen geld kunnen geven. Daarmee kunnen ze bijvoorbeeld bezems aanschaffen om de buurt samen schoon te houden."

Een ander voordeel is volgens de VNG dat wanneer 80 procent van de burgers zelfredzaam is, gemeenten meer tijd en geld kunnen besteden aan de 20 procent die echt hulp nodig heeft.

© ANP

Reageer: 27

Aanraden

← Vorige artikel

Volgende artikel →

continu bezig met het verbeteren van de dienstverlening. Voor klachten en meldingen is een systeem ingericht om klachten goed te kunnen registreren en duidelijkheid te geven over de afhandeltermijnen. Inwoners kunnen hun klacht of melding via diverse kanalen indienen, per mail, brief, telefoon of via internet. Het kan natuurlijk altijd beter. Daarom zal de gemeente ook de komende jaren blijven werken aan de verbetering van deze dienstverlening.

De gemeente kiest voor verschillende vormen van communicatie met bewoners en partners. Daar horen ook diverse communicatiemiddelen en –momenten bij. Denk aan inmiddels ingeburgerde media zoals De Bode en de gemeentelijke internetsite. In de burgerpeiling vraagt de gemeente aan de inwoners of ze tevreden zijn over de manier waarop ze over hun wijk worden geïnformeerd.

De gemeente staat open voor suggesties van bewoners en partners over inzet van (nieuwe) media om tot een betere communicatie en participatie te komen. Wijkgerichte informatie via internet, burgerpanels (al dan niet op wijkniveau), inzet van social media (twitter, hyves, facebook, en andere specifieke wijkgerichte digitale mogelijkheden) om bepaalde doelgroepen te bereiken, bundeling van thema's bij ontmoetingen in de wijk zijn voorbeelden van verbeterpunten die de gemeente wil oppakken.